

FÄRJMANNEN

Färjan vid Stöde kyrka över Ljungans älv skall hava privilegierats år 1667. Förut hade man vid behov att färdas över Ljungan betjänat sig av en timmerflotte. År 1731 började man anlägga bro över älven. Man hade redan timrat och nedsänkt tre stenkar, som vid lågt och klart vatten ännu synas, men någon oenighet uppkom och så avstannade det tillämnade brobygget. Först på 1850-talet byggdes den gamla vackra träbron, som betjänade allmänheten till 1910, då den nya järnbron byggdes för en kostnad av ungefär 210.000 kr.

Färjemannen var på grund av sin ställning en betydande man, som allmänheten var rätt mycket beroende av. Han hade att uppbära en viss färjetull för sina besvär. Han skulle därför tillhandahålla båt och färja.

På patron Deckers tid hette visst färjemannen Mattes och denne hade även en son med samma namn. Nu var det så att Decker, som bodde å södra sidan älven, hade dagligt umjänge med sin själsfrände länsman Brattlund, som åter bodde på norra sidan i Edsta. Patron Decker kom alltså att besvara färjemannen allt för ofta. Lägger man så till att Decker uppträdde bryskt mot färjemannen, kan man ej förundras över vad som kom att inträffa.

En dag stod färjemannens son och högg vresig björkved på norra stranden vid färjstället. Decker kom till södra stranden och ropade på båt. Pojken svarade att han finge taga lillbåten, som var uppdragen på södra stranden. Decker tog båten och rodde över, men började innan han nådde norrstranden utfara i otidigheter mot pojken, som blev förtretad och kastade en björkkil mot båten. Denna kil kom att hoppa på vattnet och studsade mot patron Deckers näsa. Ett sår uppstod och det bildades en kräftsjukdom som förorsakade Deckers död.

Nemesis är obeveklig och vakar överallt. Samme gosse, som kastade björkkilen i Deckers näsa, blev själv vid mogen ålder huggen av en drucken finne med en yxa snett över näsan. Detta hugg ändade färjemannens liv.

Patron Decker hade tillsammans med annan person anlagt ett glasbruk å Skönvik.

Det var ju rätt besvärligt för Stödeborna innan gamla träbron blev för trafik färdig. Man nödgades varje höst förfärdiga en s. k. isbro över Ljungan. Där om vittnar följande kungörelse, utfärdad av länsmanen: "På begäran av färjemannen vid Stöde färjställe kommer den vanliga isbron i morgon lördag den 18:e i denna månad kl 8 f. m. att uthuggas vid färjstället eller ägan Ön - då en man utav varje matlag från Ökne, Gräfte, Fanbyn, Östanå, Böle och Usland - borde sig infinna, vilket på begäran tillkännagives.

Ökne den 17 November 1837

C Grafström"

För att åstadkomma en stadig isbro utlade man timmerstockar och hopfogade dessa. När så kylan kom fick man en stadig bro.